

Ansvar for, at Musikonservatoriet ikke faar nogen Bevilling; thi Sagen er jo den, at Ministeren har foreslaaet Bevillingen til Konservatoriet. Vi have dertil svaret: Ja, det kunde vi gaa ind paa, men vi maa have Pengene fra Kommunitetet. Det finde vi er den rigtigste og fornuestigste Maade at ordne det paa; deri har den høitærede Minister i og for sig ikke set nogen absolut Hindring, at tage Pengene fra Kommunitetet, men siger han, jeg maa først have Forholdet ordnet mellem Kommunitetet og Universitetet, saaledes at Universitetet faar det, som jeg erkjender er dets Ret. Det er altsaa dette andet Sagen selv uvedkommende Hensyn, som forhindrer Overenskomsten mellem Udvalget og den høitærede Minister. Jeg siger, at det er den meget ærede Minister, der har bragt dette uvedkommende Hensyn ind, og som faar Ansvaret for, at Bevillingen ikke gives. Den høitærede Minister kom derpaa ind paa en nærmere Betegnelse af, hvad han forstaar ved kalkulatorisk, og hvorledes han opfatter tvende Poster paa Theatrets Budget, den ene til Maskiner og Dekorationer, og den anden til uforudsete Udgifter. Den høitærede Minister sagde, at efter hans Overbevisning vare disse Udgifter nu engang kalkulatoriske, men, da saa den høitærede Minister skulde til nærmere at forsvare og forklare denne sin Opfattelse, hørte vi ikke Andet, end at han sagde, at dersom det var nødvendigt at overskride Kontoen, overskrider jeg den paa eget Ansvar og henvender mig da til Rigsdagen. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Keil). — Ja, altsaa lade Sagen gaa til Statsrevisionen; men det er jo ikke Andet end, hvad den høitærede Minister vistnok kan komme til at gjøre, men kun med den Forstjæl, at det, at indskrænke sig til at henvende sig til Statsrevisionen, er en Feil fra den meget ærede Ministers Side. Men, siger den høitærede Minister, det er efter hans Overbevisning Ret, og saa gaar den høitærede Minister efter sin Overbevisning og ikke efter min; jeg vil dertil sige, at det er Noget, den høitærede Minister ikke behøver at sige mig, thi var han gaaet efter min Overbevisning, havde han haaret sig fornuestigere ad, end han nu har gjort. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde gaa efter en Overbevisning, som det var muligt at kalde konstitutionel. Sagen er virkelig den, at ved at betragte den nu opførte Konto paa Theatrets Budget som kalkulatorisk, kommer man ikke blot i Strid med en saadan Kontos hele Form, men med hele den Maade, hvorpaa den er kommen tilveie. Thi det var netop Meningen med

Indførelsen af et særligt Budget for Theatret, dengang det blev indført, at man vilde slaa Udgiftssiden fast som bindende, og kun lade Spørgsmaalet om Overskudet afhænge af, hvorvidt Indtægterne vare tilstrækkelig store, og netop holde alle saadanne Overskridelser ude, som Rigsdagen ikke havde det i sin Haand at kontrollere. Den høitærede Minister har altsaa fuldstændig Uret ikke blot ifølge Bevillingens Natur, men ogsaa efter den Maade, hvorpaa den er kommen tilveie. — Jeg skal ikke efter de Ytringer, der fra anden Side ere fremkomne mod Skolens Stilling i Rønne, komme nærmere ind paa den idag. Jeg skal kun sige, at naar den høitærede Minister holder paa Statskolen, er han i Uoverensstemmelse med Flertallet i dette Thing og den Grund, man har anført, at Statskolen alene kan skaffe dygtige Lærere, tror jeg beror paa en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side; thi Sagen er den, at de private Lærere lønnes bedre end Statens Lærere, saa den Udgang til at skaffe dygtige Lærere er man fuldstændig afstaaen fra. — Den høitærede Minister gjorde dernæst en anden Bemærkning, som jeg bliver nødt til at modsig, nemlig den, at naar vi nu negtede de 600 Kr. til, at Dr. Lund kunde holde Forelæsninger paa Charlottenborg, saa vilde Ministeren finde sig deri, han skulde nok finde en anden Konto, hvorfra han kunde tage 600 Kr. dertil. Jeg vil dog tro, at den høitærede Minister ved nærmere Overveielse vil indrømme, at det vilde være mindre loyalt, naar Rigsdagen negter et Beløb med den udtrykkelige Motivering, at den ikke vil have den Foranstaltning gennemført, at det er en ganske ualmindelig Hensynsløshed ligeoverfor Rigsdagen, naar Ministeren saa svarer, at han kan ikke gennemføre Foranstaltningen ved dette Beløb, skal han se at finde andre ledige Penge til at gjøre det for. Det er muligt, at Ministeren finder sig tilfredsstillet ved at træde saa skarpt, saa lidet venlig og imødekommende op mod Rigsdagen, jeg tror ikke, at det er ønskeligt for en rolig og saglig Forhandling, og jeg tilstaar, at jeg ikke veed, hvorfor Ministeren vil gjøre det. Egentlig at imponere Rigsdagen kan han ikke vente, det vækker en vis Forundring, men det skræmmer os ikke, thi 600 Kr. er jo ikke en Sag, vi saaledes blive bange for. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa den Sag. Ministeren lod til at sætte Pris paa den Holdning, han har indtaget i dette Spørgsmaal, jeg gjentager, at jeg beklager det. — Jeg skal til Slutning i Anledning af det ærede Medlem for Middeifarts (Morrad) gjentagne anbefalinger for Børnehjemmet i Roskilde